

Излиза седмично.

Годишън абонаментъ 5 лв.

За 6 мъсеки 250 лв.

Винаги във предплатата.

Неплатени писма не се приематъ.

Ръкописи назадъ не се връщатъ.

Единъ брой 10 стот.

НАРОДЕНЪ ГЛАСЪ

НЕЗАВИСИМЪ НАРОДЕНЪ ЛИСТЪ.

УРЕЖДА РЕДАКЦИОНЕНЪ КОМИТЕТЪ.

ЗАЕМЪТЪ НА НАШАТА ОБЩИНА.

Има ли нужда нашата община
отъ заемъ?

II.

Нуждите и въпросите, които съжакарали общинскиятъ съвѣтъ да прибегне до заемъ, съж отъ извѣнредно важно значение и животото участие на гражданинъ въ тѣхното разрешение се налага както отъ необходимостта да имъ се даде едно правилно направление, съобразно съ дѣйствителните потреби, тѣй и отъ изискванията на единъ истински контролъ върху дѣлата и мѣроприятията на съвѣта.

Въ миналия брой на вѣстника ни се спрѣхме върху първата и едва ли не най-важната нужда на града—водоснабдяването. Редомъ съ нея изгъзватъ още купъ други, които чакатъ своето немедленно удовлетворение; тѣ ни се посочватъ, макаръ и твърдѣ набързо, въ протоколътъ на съвѣта.

Нашиятъ градъ има нужда отъ нова модерна салхана, отговаряща на хигиеничните изисквания. Всѣки, който е посещавалъ настоящата салхана самъ е могълъ неизвестно да се увѣри, колко мizerна е тя. Въпрѣки строгиятъ контролъ и голѣмите грижи, тя неможе да отговаря на онѣзи елементарни хигиенични изисквания, които ни посочва хигиената. По-скорошното и замѣняване съ модерна салхана, каквато възnamърява да построи общ. съвѣтъ и за която има пригответи вече всичките необходими планове и изучвания, ще бѫде капитална печалба за всички граждани. Сѫщеврѣменно желанието на общ. съвѣтъ да построи модерни табашки и кожухарски работилници вмѣсто сѫществуващи частни такива е позече отъ похвално. Достатъчно е да се знае, какви нечистотии даватъ по настоящемъ частните такива, за да се разбере колко наложително е тѣхното построяване.

При това както табашките и кожухарските модерни работилници, тѣй и модерните салхани съ едини предприятия, отъ които въ общинскиятъ бюджетъ ще могатъ да постъпятъ значителни суми, които ще бѫдатъ едно ново и крупно приходно бюджетно перо. Слѣдователно, сумите, които ще се изразходватъ за построяване на салхани, табашки и кожухарски работилници ще ни дадатъ нови и крупни доходи, каквито сега за сега липсватъ.

По нататъкъ въ протокола на съвѣта ни се посочва, че отъ новиятъ заемъ ще се авансиратъ суми за построяване на градски касапски, рибарски и зарезаватчийски дюкяни-градски хали. Нуждата отъ такива градски хали се чувствува много силно. Ежедневно наблюдаваме въ касапските дюкяни по

главната улица изложеното място за продаване, по което се трупатъ всичките атмосферни нечистотии, каквито изобилстватъ по главната улица. Даже често виждаме какъ ставатъ допирания и отървания до покаченото място съ различни вещи, чистотата на които е съмнителна. Пъкъ и каква хигиена е тази, когато прѣзъ отворените врати на касапските дюкяни срѣдъ силното движение на главната улица успѣва да нахлуе лѣтно време всичкиятъ прахъ, прѣплъненъ съ най-различни микроби и зародиши. Вънъ отъ това, ние често виждаме на главната улица прѣдъ касапските дюкяни настъбрани кучета, които ядатъ хвърлените отъ касапите кокали и не рѣдко сме свидѣтели на силни сражения между хранещите се кучета. Даже намъ често се случвало да виждаме, какъ кучетата мжнатъ кокалите изъ главната улица докато си намърятъ удобенъ място да могатъ спокойно да спратъ. Никой отъ настоящите касапски дюкяни, колкото и грижливъ да е неговия ступанинъ, не може да има задоволителна чистота. Самото естество на работата го прави нечистъ и за това не трѣба да се мисли, че при строгъ надзоръ може да има сигурна и задоволителна чистота. А каква е картина прѣзъ лѣтото? Няя всички това лѣто съ я наблюдавали. Настоящето положение не трѣба да продължава за дълго. Сѫщото е и съ зарезаватчийските и рибарски дюкяни, кждѣто чистотата, тѣй много необходима, отъсѫтствува. Въ никой що годъ културенъ европейски градъ не сѫществува подобно на нашето положение. Градските хали съ отъ първа необходимостъ, тѣ трѣба да бѫдатъ започнати по възможностъ по-скоро. Когато тѣ бѫдатъ готови, тамъ ще се прибератъ отъ различните части на града касапите; тамъ ще се помѣщаватъ и зарезаватчийските складове и рибарски дюкяни.

Градските хали ще дадатъ на общината едни сигурни и постъпяни доходи, двойно и тройно по голѣми отъ тѣзи, които взема за своите бараки и дюкяни, прѣдназначени за сѫщата цѣлъ днесъ.

И тѣй, както модерната салхана, модерните и хигиенични табашани и кожухарски работилници съ отъ първа необходимостъ, сѫщо тѣй и градските хали съ необходими и наложителни. Тѣхното построяване ще бѫде една голѣма, гигантска даже крачка за нашия градъ и сѫщеврѣмено ще дадатъ едни купни и сигурни приходи на общината, които значително ще облегчатъ натегналията бюджетъ.

ДАВА СЕ ПОДЪ НАЕМЪ една мобилирана стая. Споразумѣние въ печатницата на К. Т. Мотавчиевъ.

Хр. Т. Стамболлиевъ

Разхубавяване на градовете.

Подъ думата разхубавяване на градовете трѣба да разбираме не само тѣ да сѫ снабдени съ хубави здания, добре постлани и уреголирани улици, а и да притежаватъ въ достатъчно количество градини, алеи, и залѣсени излѣтни мястности. Именно тѣзи послѣдните правятъ единъ градъ приятенъ не само за постоянните жители, но и за вѣнкашни посѣтители.

Да се впускамъ на нова смѣтка и разгледамъ по отдѣлно ползите отъ залѣсени мястности и дѣйствието, което оказватъ тѣ, върху човѣкътъ, не искамъ, защото това сторихъ по-рано прѣзъ мѣсяцъ май въ в. „Трѣба“ 18, 19 и 21. Ще се огранича само да кажа, че далновидните общински управлението сѫ дошли до убѣждението какво градските градини, алеи и околни насаждания, не сѫ само модеренъ луксъ, но и отъ социално-хигиенична точка зрѣние, една голѣма необходимостъ за съврѣменните човѣкъ при съврѣменните житейски условия. Даже и най-малките алеи съ отъ голѣма полза за настъ човѣците, защото дърветата сѫ, тѣй да се каже, бѣлитъ дробове на голѣмите и гъсто населени центрове, понеже тѣ хващатъ всичките прахъ, пепель и пушекъ които се намира въ въздухътъ, а въ замѣна на това изпушватъ кислородътъ, които е толкова необходимъ и важенъ за живота на човѣка.

За да потвѣрдя току що казаното азъ ще си послужа съ една таблица която извлѣкохъ отъ единъ нѣмски вѣстникъ, и отъ която именно може да се види количеството на градините въ декари и количеството на отдѣлните дрѣвчета засадени по алеите, а така сѫщо и жертвите парични които цитирани сѫ инострани общини даватъ ежегодно.

Градски общини	Площадъ на градини, въ декари.	Собственостъ на общината	Алеини насаждения въ двойни редове.	Голѣми разноски по дрѣвката и мѣсяцъ въ германски марки.
Лондонъ . . .	20387	20387	дрѣв. на км. 85863 < 269	2361584 м.
Парижъ	18624	18624	52062 < 158	2345256 <
Виена	10154	2067	27500 < 100	907390 <
Мюнхенъ	701	1781	45000 < 70	204470 <
Берлинъ	6415	3915	44438 < 185	960972 <
Дрезденъ	4192	2292	17150 < 61	315155 <
Франкфуртъ	1197	1197		214000 <

Сега нека видимъ по колко начина може да се залѣси единъ градъ. Ний имаме да правимъ разлика между:

- 1) Алейно залѣсане
- 2) Цвѣтни градини
- 3) Паркове съ игрища и пр.
- 4) Градски гори.

I. Алейното засаждане е най-вече засъгнато. Почти въ всѣкото единъ, горѣ-долѣ уреденъ градъ,

ще намѣри човѣкъ нѣколко алеи по които гражданинъ си правятъ разходките. Тѣ обикновено се нариратъ изъ вѣнъ градъ или пъкъ въ самиятъ градъ кждѣто улиците сѫ широки. А въ много градове самитъ улици сѫ засадени съ сънчести дървета и то съвсѣмъ разни, въ зависимостъ отъ климата и почвата.

Нека погледнемъ въ горната таблица, и ний ще се увѣримъ, че Парижъ се радва най-много на алейни насаждания, а именно близо 86,000 дървета на една събрана дължина отъ 269 км. Слѣдъ Парижъ иде Виена по алейните си насаждания.

Тѣ могатъ да се правятъ, както казахъ и по рано, или вѣнъ стъ града или въ самиятъ градъ. А въ колко реда да се поставятъ дърветата, зависи отъ широчината на улицата, ако тя е широка то се поставятъ дърветата въ 3-4-5-6 реда, а ако ли сѫ тѣсни, то се насаждатъ само до рѣбровете на тротоарите, но не и по тротоарите, което нѣщо въ България се най-много практикува и което е най-голѣма грѣшка, защото освѣнъ, че не е красиво, но прѣчи много и за движението на публиката по сѫщите.

Дърветата, които се избиратъ за тази цѣлъ сѫ слѣдующите:

- 1) Каталпи (catalpa syringaefolia)
- 2) Софории (sophora)
- 3) Пуловни
- 4) Липи
- 5) Брѣстове
- 6) Явори
- 7) Диви кестени
- 8) Тополи и др.

Въ по-южните страни се прѣдпочитатъ всѣкотъ пѣтъ каталпите, пуловните, софорите, тополите. а въ по-влажните съверни страни: липи, брѣстове и явори. Алейните насаждания, могатъ да се изпълнятъ или само отъ единъ видъ дървета, напр. само отъ брѣстове или кестени, или най-сетне отъ нѣколко вида, което нѣщо въ по-слѣдно врѣме се практикува, съ цѣлъ да се избѣгне монотонността на гледката, т. е. насаждатъ се дървета съ разни кронни форми и разенъ цвѣтъ на листата. Тѣй напр. този начинъ на засаждане се практикува въ гр. Мюнхенъ.

Слѣдъ като разгледахме алейното залѣсане прѣминувъ къмъ

II. Цвѣтните градини. Подъ думата цвѣтни градини се разбираятъ такива публични мяста които сѫ залѣсени прѣимущественно съ декоративни храсты, а главно цвѣти и трѣва. Значи цвѣтните градини или още, както градски се наричатъ, съдѣржатъ три важни нѣща въ себѣ си, а именно:

- 1) отбрани декоративни храсты
- 2) хубави цвѣти
- 3) зелена и гѣста морава прошарена тукъ тамъ съ красиви дървета.

Тѣзи градини се намиратъ най-вече въ центръ на градовете

и то въ единъ по голѣмъ градъ могатъ да съществуватъ по нѣколко, — въобще тамъ кждѣто има по-широко място и не се използова за площадъ, се прѣобрѣща въ цвѣтна градинка. Тукъ е именно мястото гдѣто градинаръ може да прояви своята дѣятелност въ градинарското искуство. Тукъ се изисква вече вкусъ и умѣние за нагодяване на бойтѣ на различните цвѣти, при правенето на цвѣтници и фигури. Понеже тукъ е застѣженъ повече цвѣтниятъ материалъ, то става нужда щото въ продължение на цѣлото лѣто да се смѣнява на нѣколко пъти и замѣнява съ сезоненъ. Това нѣщо, разбира се, е свързано съ много работа и разноски, ето защо, побѣднитѣ общини трѣба да иматъ прѣдъ видъ това, та при основаванието на такива да се съобразятъ съ работнишкиятъ персоналъ и материалнитѣ нужди, необходими за подрѣжката имъ.

Основата и най-сѫщественото нѣщо (факторъ) на една цвѣтна градина е тѣй да се каже моравата. Градинарътъ трѣба да има пълната грижа, щото тя да биде постоянно зелена, при това гъста и най-сетнѣ всѣкога на врѣме покосена. За да се постигне това необходимо е още щото да се плѣви, чисти отъ бурени постоянно и полива когато се има нужда. Понеже водата играе тукъ най-голѣмата роля, то тя трѣба да биде въ достатъчно количество, за да може да удовлетвори нуждитѣ на градинката и слѣдователно та да биде всѣкога въ исправност. Ако моравата тукъ-тамъ се прошари съ поставянето на нѣкои красиви цвѣти или цвѣтни храсти, то увеличава приятното влияние на моравата върху окото. Сега какви имено цвѣти и храсти, дали едногодишни или многогодишни, дали се една или друга боя — това зависи отъ вкусътъ и изборътъ на градинаръ.

Слѣдъ като разгледахме алейнитѣ насаждения и цвѣтните или градски градини идатъ по редътъ си

III. Парковетъ. Тѣ се различаватъ отъ цвѣтните градини по това, че въ тѣхъ цвѣтната сж въ по-малка степенъ засѣгнати и прѣобладающъ елементъ въ тѣхъ сж

дѣрветата и едриятъ храсти. Не ще съмнение, че тѣ сж много по-голѣми по пространство и снабдени съ разни игрища като напр. за тенисъ и пр.

Тѣзи паркове сж отъ голѣма необходимостъ за градския животъ, защото въ тѣхъ имено трѣба да прѣкарать гражданитѣ свободното си врѣме, а не може би въ затѣтенитѣ и запущени кафенета. Въ Шотландия, кждѣто фабричната промишленостъ е доста разпространена, сж се погрижили самитѣ мястни управници да снабдятъ даже и най-малкиятъ градъ съ паркове, кждѣто имено да се даде възможността на работниците отъ фабриките да прѣкарать свободното си прѣзъ деня врѣме. Тукъ работникътъ намира най-добрата почивка.

Отъ каква стойностъ сж тѣзи паркове за здравето на гражданитѣ въ единъ градъ, могатъ да ни покажатъ изслѣдванятията на французките хигиенисти, чрѣзъ които сж установили, че въздухътъ на парижките улици съдѣржалъ 14 пъти повече разни видове бактерии отколкото въздухътъ въ паркътъ голѣмъ около 160 декара расположенъ въ работническиятъ кварталъ въ Montsouris.

Но колкото и хубави цвѣтни градини да има въ единъ градъ, колкото паркове и да съществуватъ, — всичко това не може да задоволи приятелитѣ на природнитѣ хубости и желанието имъ да се почувствуватъ съвсѣмъ свободни и далечъ поне за нѣколко, часа отъ градския еднообразъ и шуменъ животъ. Всѣкиму се иска да излѣзе поне 1-2 пъти прѣзъ седмицата вънъ отъ града и се налюбува на майката природа.

Щастливи сж градоветѣ, които есъствено си иматъ залѣсени околни мястности или както се казватъ още градски гори.

IV. Значи градските гори трѣба да бидатъ сжко притежание на всѣкай единъ градъ. Тѣхната издръжка е значително много по-малка отколкото оная на парковетъ и цвѣтните градини.

Тамъ кждѣто природата не се е погрижила и дарила градоветѣ съ това благо, трѣба човѣшката ржка часъ по-скоро да турне въ

изпълнение. Рѣдко е напр. щото на единъ уреденъ западноевропейски градъ да липсватъ градски гори. Тѣ сж непосрѣдствено прилѣпени до окрайнинитѣ на градътъ, снабдени съ добри и постлани пжтеки, а така сжко и шосета, кждѣто обаче нелипсватъ и разни ресторани, скамейки за почивка, бѣсѣдки и пр.

— И това всичко става отъ името на хигиената.

За голѣма моя радостъ азъ нѣма да цитирамъ тукъ за примѣръ нѣкой европейски градове, а ще се задоволя само да посоча, (разбира се съ голѣмо удоволствие) на градоветѣ София и Тѣрново. Само този който не е ходилъ въ тѣзи градове не може да има явна представа за ревността и усърдието съ което сж работили тамкашнитѣ общинари, за да подигнатъ тѣхните градове до подобаща висота, както въ естетическо, а така сжко и въ хигиеническо отношение. Кому не е известно напр. боровата гора около София, задъ Борисовата градина? — Всичко това е извѣршено чрѣзъ човѣшката ржка за благото и доброто пакъ на човѣкътъ.

Ако се обѣрнемъ къмъ Великото и величественно Тѣрново ще видимъ че, макаръ и провинциалисти, тамошните власти сж работили много и съ желание въ областта на залѣсяването му. Ясно че тамъ дѣто природата е отказалата, се е притекълъ човѣкътъ на помощь и добавилъ това което не би трѣбало да липсва. Да, тамъ около гората и около града има вече прѣкрасни залѣсени мястности удобни и любими за расходка на тѣрновци. И дѣйствително трѣба много бѣлгарски градове да черпятъ примѣръ и поучения отъ тѣрновци въ това отношение. Дѣйствително това което до сега е направено тамъ не е достатъчно но всѣ таки е вече много нѣщо. Съ това нѣщо обаче не трѣба да се тури точка на започнатото. Нека тѣрновци не изгубватъ изъ прѣдъ видъ, че единъ денъ градътъ Тѣрново ще стане центръ и любимъ градъ за туристите. — Но това разбира се, когато се уреди и сѫществуващъ

още тукъ-тамъ голи баири бѫдатъ сжко залѣсени.

Ако съмъ се спрѣъ повеч къмъ Тѣрновото то това не за друго, а само затова защото то дѣйствително заслужава да бѫде видено и посочено като примѣръ на много градски общини въ Бѣлгария.

Прочие, задачата на всѣкай единъ туристъ, на всѣкай единъ любителъ на природата е щото той всячески да поощрява залѣсяването на свободните и голи мястата и сжщеврѣменно щадятъ и охраняватъ лѣсоветѣ.

Ако знахъ хората да познаватъ своите благодѣтели, то никога не биха допустнали щото даже и само едно дѣво безъ налѣжаща нужда да се отсѣче и прѣмакне отъ мястото си.

Дѣйствително много важенъ е въпросътъ върху който пиша, но въпрѣки това оставенъ много на заденъ планъ и това почти въ по-голѣмата част на бѣлгарскиятъ градове за което нѣщо трѣба да съжеляваме.

Могатъ ли да се секвестриратъ книгите на Плѣв. гр. Библиотека и продадатъ за дѣлъ на дружество, което я управлява?

На 9-и този мястецъ въ Плѣв. Окр. Сжъ ще се разгледа едно много интересно въ нашата сжебна практика, гражданско дѣло, частно производство. Ще се разгледа частната молба на Плѣвенския градданинъ Н. Войниковъ противъ дѣйствията на Сжебния Преставъ при Плѣв. Окр. Сжъ I. участъкъ, за дѣто послѣдния на 31 юни т. г. не пристъжи къмъ описание и секвестъръ на книгите на Плѣв. гр. Библиотека.

Този въпросъ интиресува не само всички юристи, но и цѣлото бѣлгарско интелигентно общество. На този въпросъ, всѣкай споредъ своята съвѣсть отговаря — не могатъ да се продадатъ книги на Плѣв. гр. Библиотека за удовлетворение земанията на г. Войникова; или ако се намѣри сжъ и закони, които да допуснатъ да се изнесатъ книги на това тѣй добре уредено въ бѣлгария обществено-культурно учреждение — Плѣв. гр. Библиотека, това ще бѫде една голѣма изненада за нашите културни понятия и права. И може лесно да се обясни защо.

Октаъ Мирбо.

Живописецъ.

(Прѣводъ):

Привечеръ Г-жа Барнѣ бѣ въ послѣдната си конвулсия — Изхѣрка за послѣденъ път и.... Умрѣ.... И дѣлго врѣме убитъ отъ печаль, съ безуменъ поглѣдъ стоеше именитиятъ живописецъ прѣдъ този бѣдѣнь и смѣрзващъ се трупъ, като не разбираше, нито пѣхъ можеше да повѣрва, че смѣртъ бѣ дошла тѣй нечакано и тѣй бѣрзо да грабне жена му.... Само въ три дни веичко се свѣрши.... Въ три дни — тя толкова красива, съ такива чудни телесни форми.... Подобни на формите отъ ренесанса!.... Да, за три дни.... Тя, която позираше тѣй удивително и академично позитъ на императрицитетъ, куртизантъ, нимфитъ, мѣченицитъ.... Тя, съ помошта на която той се сдоби съ поченъ медаль за неговата „Смѣрть на Аргипина“.... За три дни.... Нѣма никакъ седмица отъ какъ тя бѣ тамъ на моделната маса, простирана между жѣлтата коприна и червените вѣзглавници, позираше му за „Клеопатра“, съ която би си извоювалъ място въ академията....

И Барнѣ пакъ видя жилиститѣ и ржцѣ между златните крѣгове, разкошните разрошавени коси, ослѣпителните гжрди, чудно очертаващи се форми на бедрата и копринените от-

блѣсъкъ на краката.... И за три дни всичко това уgasна, изгуби се, изчезна.... Това е ужасно, невѣзъмно!

— Матилдо.... Миличка ми Матилдо! — Стѣнѣше нещастната — продумай ми!... Нали не е истина, че ти си мрѣтва?.... Ти позирашъ за Офелия или за Жулиета, нали?... Ти не си мрѣтва, ти живѣшъ.... О, защо ли не продумашъ?

Но като я цѣлуна, той почувствува по устните и смѣртната студенина, която го упари като нажежено до червено желѣзо.

Тогазъ той легна до нея на кревата, сврѣ лицето си въ сукното и зарида....

— Боже мой, боже мой.... Тя не позира....

Г-нъ Барнѣ никого не допустна да бди надъ покойната и не позволи никому отъ познатите си, да влизатъ при него, защото биха отекчили съ съблезнованията си.

Той самъ нареди погрѣбалния й тоалетъ, съмъ нареди по леглото и разни цвѣти съ кичури отъ миризливи бѣли люлики съ бѣли рози, кичести калинки, бѣли голѣми лилии. Нагиздена съ бѣли дрѣхи и сложена върху бѣлото, накичено съ цвѣти легло, Матилда като че бѣ заспала.

Година прѣди това, Барнѣ бѣ изгубилъ единствения си синъ — едно пѣтно, тѣлсто, румяно и красиво дѣтче. То можеше вече да му позира за ста-

туитъ на амура или ангелчето.... И ето сега грабватъ и жена му.... Отъ сега нататъкъ нѣма вече какво да общича....

И той се почувствува толкова самъ, че въ тази минута само мисълта „да умре“ му се яви като утѣшението.... Защо и за какво ще живѣе?.... И за кого о, Господи?.... Всичко се рушеше.... всичко.... даже егоистичното наслаждение отъ изкуството даже сладките мжки на творчеството.... Рушеха се божествените вѣзорги, сюблигните безумия създавани отъ мускулните тонове, отъ отраженията на материите, отъ сълнчевите лжчи по морските поврѣжнини и отъ далечните трептущи изъ гжстите мрачени поеми на вѣчните мечти.... които ду доставяха медали, похвали, кръстове, награди....

Нѣколко минути даже на Барнѣ му минаваше мисълта да поржча два гроба, въ единия отъ които да легне той редомъ съ любимата си жена.... съ мила си.... неговата Клеопатра.... Агрини.... Ниобѣ.... Неговата „Савойска царица“.... Боже мой, боже мой.... А мъничкиятъ му Георги, голичъкъ, съ златно навити коси, съ розичка въ устата, съ кръстообразни ремъци прѣзъ трупа.... Какъ мило стоеше той срѣдъ цвѣти.... Какъ прѣдъстно се носѣше по окрания фонъ на гълъбовитѣ си крилца.... О, боже, боже....

Изнемошълъ отъ умора и убитъ отъ скрѣбъ прѣзъ нощта той заспа. Когато се събуди, стаята съ мрѣтвеца

бѣ напълнена съ ясно-трѣперливите и радостни сълнчеви лжчи. Барнѣ се разкая, за дѣто си позволи да заспи. Той започна самъ да се обвинява:

— Азъ спахъ тогава, когато ти.... О, прости ми, скъпо Матилдо!.... И тѣй, тя е умрѣла.... Какъ ли ще стане съ менъ?.... Азъ сега нѣмамъ нищо.... Ничичко.... Живописъ?....

Той направи гнѣвенъ и заплашителъ жестъ.

Живописъ.... О, тази живописъ!.... Ней азъ пожертвувахъ любовта на жена си и на дѣтето си.... И ако азъ не бѣзъ живописецъ, а адвокатъ, счетоводителъ, шивачъ или какъвъ да е другъ.... Тѣзи двѣ скълпии сѫщества, които изгубихъ, които убихъ — защото азъ ги убихъ — тѣ би живѣли още.... Но, не, повече не искамъ да бѫда живописецъ.... Никога вече.... Ще разбия своята палитра....

Твърдѣ блѣденъ съ подути очи, Барнѣ дѣлъ и скърбно гледаше жена си.

— Нещастникъ.... Нещастникъ съмъ азъ.... Азъ не умѣхъ.... Азъ не знаехъ да общичамъ — ридаеше той.

Но малко по-малко поглѣдѣтъ му изгубваше скърбното изражение и отъ влажнѣ и отчаянѣ започна да става все по-съсрѣдоточенъ и напрѣгнатъ. Въ очите му се появи жестокото внимание на живописеца, насочено спрямътъ върдѣ интересува го натура.

— Какъвъ тонъ!.... О, дяволъ да го вземе.... Какъвъ тонъ — извика той.

1) Плѣв. гр. Библиотека, която се управлява отъ др-во „Съгласие“, съ формалното и фактическо съгласие на Плѣв. гр. община, която библиотека не носи името на дружеството, а името на града, нейните книги, които съставляватъ Библиотеката, и които съ реалния изразъ на цѣлта на дружеството, не съ собственостъ на дружеството. Нито дружеството, нито неговото настоятелство могатъ срѣщу тѣзи книги да правятъ какви да било гражданска сдѣлки като да ги залагатъ, за да получатъ заеми; да гарантиратъ или да ги продаватъ и пр.

2) Книгите на Плѣв. гр. Библиотека съ събрани съ посрѣдничеството и дѣйността на дружеството. Тѣзи книги дружеството е събрали отъ името и за чиста смѣтка на „Плѣв. гр. Библиотека“, която служи за самообразование на гражданинъ отъ града и окрѣга. Въ името на тази задача въ помощъ на дружеството съ се притекли правителствени, обществени учреждения, разни асоциации, група граждани и частни лица. Защо всички тѣ съ се прители? За туй ли да създадатъ единъ имотъ на дружеството, че да може нослѣдното единъ денъ да го разрушатъ нѣкоя не умѣла своя дѣйностъ, или за туй, за да създадатъ единъ имотъ, който да служи за умѣстните нужди на обществото, който дружеството не може ни да обсеби, ни да злоупотѣби, а просто да го уреди и нагоди за обществено ползване, както е въ дѣйствителностъ. И понеже отъ 20 години Плѣв. гр. Библиотека и Читалище, служатъ на културните нужди на обществото, за това и обществото, чрѣзъ свойте официални представители, — Община, Окр. Съвѣтъ, Министерство на Нар. Просвѣщението — се е отнася симпатично и е помагало за напрѣдъка на Библиотеката. Понеже отъ библиотеката не се ползува дружеството, а обществото, за това и послѣдното съ такава готовностъ се отнася да помага този Обществено-Благотворителенъ Институтъ.

3) Чии книги ще продадете напримѣръ? Книгите на др-во „Съгласие“ ли? Не. Книгите на гр. Библиотека ли? Да. Кой ще изгуби отъ това? Дружество „Съгласие“ ли? Не? Плѣв. общество. Плѣв. гр. община, Плѣвенската, а заедно съ нея цѣлото Българско Интелигентство. Да! Отъ проданьта на книгите, и тѣ, повтаряме, дружество „Съгласие“ нѣма да изгуби, защото то нѣма имотъ; ще изгубятъ всички тѣзи, които съ дали лептата си за едно културно обществено-благотворително дѣло — гр. Библиотека и Читалище. Ще изгуби най-много морално и материално гр. Плѣвънъ.

Послѣще изгубять Министерството на Нар. Просвѣтъ, Плѣв. Окр. Съвѣтъ, и всички подарители и завѣщатели, които съ дали цѣни лепти за тази обществена Библиотека.

И той бавно очертава съ прѣстъ единъ крѣгъ, въ когото мислено си прѣдставляващъ членото, бузитъ, частъ отъ ухото на умрѣлата.

Той продѣлжи:

— Красотата на това място.... Какъ?... Ами необикновеността на това!.... Тѣнкостта, изящността, съврѣменността на това!.... Ай дяволъ да го вземе!.... Нѣма какво да се каже.... Това е сжинска творба на Мане!

Той се допре до носа, стиснатъ ноздри на когото приличаха на двѣ виолетови петнѣ.

— Ами този тонъ?.... Просто невѣроятно....

Барне забѣлѣжи сѣнката подъ брадата — една прозрачна гжельбово-розово, безкрайно изящна сѣнка.

— А това?... О, дяволъ да го вземе.... Какъ е завършено, тѣнко, въздушно....

Прѣстътъ му прѣмина по членото, коситъ и възглавницата.

— А съотношението и разположението на цѣвѣтъ и сѣнките?.. Не, това е просто поразително!....

Съ широкитѣ си и крѣгкообразни движения на ржѣтъ, той се допираше до облѣклото, до сукненитѣ чаршави, покрити съ цѣвѣтъ.

— Ами тази бѣлѣзнина.... Дяволъ да го вземе.... Това е великолѣпно! И колко съврѣмено.... Та това би произвело фуроръ въ салонитѣ....

Отъ края на кревата се плѣзна едно

Нека се знае, че гр. Плѣвенъ фактически има една гр. Библиотека, която е санкционирана отъ законоположенията на нашата страна.

Нека се знае, че тази Библиотека, се урежда и управлява отъ една Обществено - Благотворителна Асоциация — др-во „Съгласие“, цѣлта на което отъ 22 години на всѣкѫдѣ е разгласена: да поддѣржа и управлява Плѣвенската градска Библиотека и Читалище, които да служатъ (не на дружеството) за самообразоването на жителите отъ града и окрѣга.

Въ Европа нѣматъ понятия, че една публична гр. Библиотека, която се управлява отъ едно общ.-Благотворително др-во, може да биде продадена за частни дѣлгове. Тамъ се знае, че който доведе работитѣ на библиотеката до забатачване, се прѣслѣдва отъ законитѣ и властта.

Въ дадения случай у насъ трѣбва така да се постѣпи. Да се анкетира работата, да се намѣри, кой е причината да се забатачи тѣй дружеството и да се тегли подъ отговорностъ. Тукъ никой не се тегли подъ отговорностъ, а всички се спиратъ на това: книгите на Плѣв. гр. Библиотека — този общ. културенъ имотъ, да отвѣря. При добро съвѣтно разглеждане този въпросъ, смѣшно е да се изтика като виновникъ Библиотеката и да се третира като прѣдметъ на гражданско обрѣщане.

Нека се знае, че Плѣв. гр. Библиотека по своята модерна наредба, е приспособена за чисто обществено-културни цѣли и между многото фактори, който крѣпятъ този примѣренъ институтъ, единъ е и др-во „Съгласие“.

А я кажете, какъ ще управлява др-во Библиотеката, ако нѣма съдѣстъвие на гр. община, на окр. Съвѣтъ, на М-то на Просвѣщението, на частните дружества, на частните лица — благодѣтели, които безъ всѣко възнаграждение и лична полза, правятъ поддаржци, даватъ прѣдставления, вече-ринки, събиратъ волни помощи, записватъ се членове на дружеството, грижатъ се, трудатъ се безвѣзмездно и за защо? Всичко това се върши не за доброто име на дружество „Съгласие“ за онази културно-обществено благотворителна цѣль, която е знаме на дружеството — да се поддѣржа управлява и уголѣмява Плѣв. гр. Библиотека.

Ето защо и обществено мнѣние и законитѣ на страната не могатъ да допустятъ, че единъ такъвъ полезенъ институтъ, отъ обществено-просвѣтилно значение, граденъ съ толкова общи мѣки, трудъ и разноски, може да биде изведенъ разрушенъ, заради неумѣніята и грѣшките на нѣкогашни негови управници и „добромислителъ“.

Нашето частно мнѣние е, че Плѣв. гр. Библиотека — като културенъ институтъ съ частно научна-обществена цѣль, насочена за културни-обществени

ползи — ще биде защитена и отъ закони и отъ правосѫдието и нѣма да се продаде на публично похищане.

Политически вѣсти.

Съгласителното съ компанията съдѣржъ: 1) компанията отстѣжва експлатацията на линията Нова-Загора — Чирпанъ, всички инвентарни прѣдмети, строителни, консометивни материали и мѣстата, които притежава желѣзната Любимецъ — Бѣлово — Тѣр.-Сѣйменъ — Ямболъ и Н.-Загора — Чирпанъ.

Сумитѣ, които се платиха на компанията съ: за наемъ на подвижния материалъ — локомотиви каруци и вагони 408,311-75 л.; за поправката имъ 48,250 л.; за уреждання на разни вземания произходящи отъ такси отъ разни кредитирани транспорти за смѣтка на правителството така сѫщо и за изплатени такси на компанията за служебни прѣвози по окупированата линия отъ 20/IX 1908 г. и др. малки вземания 70,397-65 лева; отъ приключване на текущата смѣтка на Б. Д. Ж. при източнитѣ желѣзници солда произходящъ отъ нея е въ полза на компанията и той е 29,433-35 лева. За всѣкайдневно обезщетение на компанията отъ 22 септември 1908 год., до 9 априлъ 1909 год. — 771,323-70 лева и извѣрѣни разходи отъ заплати и надници на чиновници и служащи 228,000 лв., а всичко българското правителство да заплати на компанията вънъ отъ 40 милиона но още 2,111,978-55 лева.

Между другитѣ уговорки българското правителство се задължава да пази всички задължения, които компанията е поела по силата на всички общински тарифи на международния транспортъ, както и всичките друѓи съгласителни спрямо частни лица; българското правителство влиза въ правата и задълженията на компанията по всичките (16) процеси повече отъ тѣхъ въ Пловдивъ.

Службите между Българските Дѣр.-Желѣзници и компанията ще става въ ст. Мустафа Паша, Ше бѫдатъ уговорени условията за експлатацията отъ Българските Дѣр.-Желѣзници на парчето отъ 2 километра между границата и М. Паща, кѫдѣто за разширение на станциите и инсталациите ще харчи компаниата, а българското правителство ще плаща наема на линията, депата, хангориъ, жилищата, канцеларията и др.

Съглашението по мюфтийския въпросъ урежда: 1) въ София ще има главенъ мюфтъ, който ще се намира въ прѣки сношения съ Шейхъ-Юль-Исляма, по религиозни и гражданска въпроси, зависящи отъ Шерията и съ българ. м-во на изповѣданията. Глав.

тонове съ вече негодни.... я гледай, я гледай.... Тукъ сега пѣкъ позеленѣло.... Ахъ, бѣдна ми Матилдо.... Не щешъ вече да позирашъ, както нѣкога.... Милчика ми.... Лѣвата си буза вече не можешъ обѣрна.... А очертанията ти толкозъ много се изпънали.... Дяволе, колко това е неприятно.... Ей тѣзи нѣща.... трѣбва дасе нахвѣрлять въ единъ сеансъ.... хмъ.... Стана не съвсѣмъ лошо.... Стой!.... Нѣмамъ вече карминъ!....

И той започна да рови изъ кутията си като отново започна съ раздразненъ гласъ да тънаника:

Бона каза на г-нъ Жеромъ
Бона каза на г-нъ Жеромъ
Кадмиомъ

И традери, дера....

Барнѣ бѣ прѣкъснатъ отъ внезапното влизане на слугата.

— Що.... Шо тѣрсишъ тукъ?.... Забрави ли, че ти поржачъ да ме не беспокоишъ?....

Слугата важно отговори:

— Господарю, погребалната процесия дойде.

— Каква погребална процесия? Ядовито извика Барнѣ.

— Господарю, Вие сами знаете....

— Хмъ,... наистина.... прати ги по дявола....

— Но, господарю, тѣ съ дошли за госпожата — възрази слугата.

— Е, та какво?.... Госпожата.... Азъ не съмъ още свѣршилъ.... Потрѣбни ми съ най-малко два часа.... Занима-

мюфтия се избира отъ мюфтийтѣ въ страната. Изборът се съобщава на Шейхъ-Юль-Исляма чрѣзъ турското комисарство, м-вото на изповѣданията.

Мюфтийтѣ се избиратъ отъ избраните мюслюмани въ България. Изборът се съобщава на Шейхъ-Юль-Исляма отъ главния мюфтъ. Уолнението на мюфтийтѣ и на тѣхните замѣстници става по закона за чиновниците. Главниятъ мюфтъ или неговъ пратеникъ засѣдава въ дисциплинарния съвѣтъ, когото се уволнява мюфтиятъ. Минѣнето на главния мюфтъ служи за основа при оцѣнката на оплакванията отъ чисто религиозенъ характеръ.

По нататъкъ въ съглашението се говори за длѣжностите на главния мюфтъ.

По параграфъ 6 се говори, че въ бюджета на България се прѣдвижа, както до сега, една достатъчна сума за поддръжането на мюслюман. училища и джамии въ страната.

Въ параграфъ 7 се казва: „никаква религиозна или благотворителна сграда не може да се срути, освѣнъ поради належащи нужди и съгласно дѣйствующи закони и правила въ страната. Ако нѣкоя вакуфска сграда подлежи на отчуждение, вмѣсто нея се отстѣжва друго място имеюще сѫщата стойностъ, и слѣдъ като се заплати стойността на сградата, сумитѣ се употребяватъ за поддръжането на вакуфски сгради и др. религиозни учреждения. Главниятъ мюфтъ контролира смѣтките.“

Руско-българското съглашение. Внесенъ е въ народното събрание и руско-българскиятъ договоръ отъ 6 априлъ 1909 год. за сключването на единъ заемъ отъ 82 милиона лева. Къмъ този договоръ министътъ на финансите написа слѣдните мотиви: Уреждането нѣкои висящи въпроси между България и Турция и откупването източнитѣ желѣзници, находящи се въ българска територия, наложиха на правителството единъ заемъ отъ 82,000,000 лева, какъвто то успѣ да сключи съ императорското руско правителство съ договоръ отъ 6 априлъ 1907 година, при най-износни условия за дѣржавата ни. Заемътъ е направенъ съ 4 и три четвърти на стотѣ годишна лихва, курсътъ на парата, безъ никаква специал. гаранция.

Договорътъ има слѣдното съдѣржане: Руското императорско правителство, като уравни съ руско-турския протоколъ отъ 3 мартъ 1909 г. паричните задължения на България спрямо Турция, произтичащи отъ обявяването независимостта на България и вземането на източнитѣ желѣзници отъ българското правителство, уговори се склонътъ:

Чл. 1. Прѣдъ видъ окончателното уреждане на паричните претенции на Турция, споменувани въ горѣказания протоколъ, българското царско правителство признава, че дѣлжи на руското

вай ги тамъ.... Дай имъ да пиятъ.... заведи ги въ ателието.... Или по-добре... послушай....

Той направи знакъ на слугата да се приближи и весело, съ една гаменска гримаса на устнитѣ, — гримаса, въ което се отразяваше цѣлиятъ му прѣдигненъ безгриженъ животъ, той му по-слушаша:

— Ти ще кажешъ на тази процесия, че е сбѣрка къщата, че мъртвецътъ е въ насрѣщната улица.

И той отново започна да рисува.

Вечеръта, слѣдъ като се върна отъ погребението, Барнѣ се затвори въ стаята. И дълго врѣме съ мраченъ погледъ, съ чумерно чело, д

Н. Хр. Хасекиевъ - гр. Плевенъ.

Складъ на пианина.

Телефон № 48.

Телеграф. адресъ: Насекиевъ, Плевенъ.

П. Г.

Приятно ми е да съобща, че ми пристигнаха разни величини — ПИАНИНА — отъ прочутата Берлинска фабрика Robert Westphal, най-модеренъ стил, черно лакирани, съ красиви орнаменти въ копаничарство и графировка. На всъко пианино има и по една луксозна галерия.

Акордировката на пианината е отлична.

Пианината продавамъ съ здравъ за опаковане сандъкъ.

Цѣни НАМАЛЕНИ, съ леки условия и на изплащане.

Желаещитѣ г. г. купувачи могатъ да ги видятъ всъки денъ въ склада ми.

Съ почитание: Н. Хр. Хасекиевъ.

императорско правителство сумата отъ осемдесет и два милиона лева.

Чл. 2. Българското царско правителство се задължава да изплати този дългъ въ продължение на 75 години съ 4 и три четвърти на сто годишна лихва, или съ годишенъ анонитет (лихви и погашения) отъ 4,025,600 лева, платими въ два срока и на равни части: на 1 априлъ и на 1 октомври ст. ст. всяка година. Първата вноска ще стане на 1 октомври 1909 г. Руското императорско правителство ще почне да се ползува съ лихвите отъ датата на неизвестността на България отъ Турция.

Уговорено е, че българското царско правителство ще заплати, въ случай на нужда, половинъ на сто месечна лихва върху закъснелите вноски.

Чл. 3. Българското царско правителство си запазва правото всъки моментъ да се освободи съвсемъ отъ настоящия дългъ, като плати слѣдущи се капиталъ, който остава за погасяване.

Чл. 4. Всички платежи, прѣвидени въ настоящия протоколъ, ще ставатъ въ златни левове въ Парижъ, на заповѣдта на руската император. банка.

Договорът е подписанъ на 6 октомври ad referendum отъ г. г. Изволски, Папиковъ и Салабашевъ.

Хроника.

На 7 т. м. д-во „Съгласие“ ще даде письма на В. Крилова „Лудетина“ въ градския салонъ.

Съ прискърбие трѣба да отбѣлѣжимъ, че нашата интелигенция се отнася съвршено анатично къмъ сѫществуващето въ града ни общеобразователно др-во „Съгласие“. Тъй напр. отъ справката, която направихме се увѣрихме, че редовни членове д-вото има едва 100. При такъва една добре уредена и богата библиотека, съ каквато разполага др-то, необяснимо ни е равнодушието и неинтересоваността, съ които се отнасят интелигентните кръгове въ града ни. За отбѣлѣзване е факта, че по настоящемъ др-то има сама б души учители отъ града членове, когато учителскиятъ персоналъ надминава цифрата 120.

На 7 и 8 т. м. ще засѣдава върховната провѣрочна комисия въ града.

Извѣстно е, че въ началото на настоящия театраленъ сезонъ почти едноврѣмено изникнаха въ гр. Русе, Варна и Пловдивъ мѣстни любителски драматически трупи, субсидирани вече отъ държавата съ по 2 и 3 хиляди лева; сѫщото сѫ направили и общинитѣ, като сѫ прѣвидѣли и тѣ въ своятъ бюджети извѣстна сума за тѣхната издѣржка. Ние мислимъ, че подобно нѣщо може и е желателно да стане и въ нашия градъ. Намъ не липсватъ любители, които биха подели тази работа и съ успѣхъ биха я изнесли на плащъ си. Потрѣбно е само държавата, а особено общинъ, съвѣтъ да дадѣтъ

своето съдѣйствие, за да можемъ въ близко врѣме и ние да имаме една мѣстна драматическа трупа. По този въпросъ ще се повърнемъ въ специална статия и ще дадемъ мѣсто на постъпилитѣ по този въпросъ статий.

По изпата на чиновниците и служащи по акцизното вѣдомство. Министерството на Финансите, отдѣление за косвените данъци, е издало наредба за начина, по който ще се произведе изпита на чиновниците и служащи по акцизното вѣдомство. На изпитъ ще бѫдатъ подложени всички ония чиновници и служащи, които нѣматъ завършено срѣдно образование. Специалната изпитна комисия ще произведе изпита въ всичките градове на царството, въ които има акцизно управление, като ще започне отъ 9 т. м. и ще свърши работата си до 21 януари идущата 1910 г.

Споредъ окръжното на М-вото на Просв. трѣба да се избиратъ най-малко на всъки 15 учители по единъ главенъ учитель, на основание на което нашето училищно наст-во въ послѣдното си засѣдане е раздѣлило училищата въ града на три пункта, отъ които всъки единъ ще си избере по единъ главенъ учитель.

Учителското др-во „Бр. Миладинови“ е издало покана до членовете си за III-то дружествено заседание на 8 т. м. Учителятъ Ив. Георгиевъ ще чете рефератъ: „Камарат и народното учителство“. Заседанието прѣдвещава да бѫде бурно; ще се подигне отново въпросътъ за бойкота и протеста обявенъ отъ др-то на книжаря К. Т. Мотовчиевъ.

Изъ науката и живота.

Експедиция къмъ южния полюсъ. Въ Виенското графическо дружество „Urania“ професоръ О. Норденшельдъ прочелъ докладъ за шведската южнополярна експедиция, въ която той е взелъ участие. Като се отправили на югъ отъ Огнена земя, пътешествениците на брой петъ души оставили при брѣговете на материка „Крал Оскаръ“ своятъ корабъ „Антарктикъ“. Цѣлата зима прѣкарали тѣ въ дървена къща, съ дървени стѣни, която къща донесли изъ Швеция. На канки Норденшельдъ съ другаритѣ си достигнали най-южния край на материка, като дошли до 66° южна ширина.

Прѣзъ врѣме прѣбиването си въ тия мѣста професоръ Норденшельдъ можалъ да забѣлѣжи нѣкой странности въ температурата на въздуха въ тия мѣста. Въ това врѣме когато зиме температурата на въздуха доходила до 9° по Целзия, лѣтѣ тя никога не се подигала повече отъ 5°.

Между другото пъкъ флората на южния материки сило напомняла южно-американската и отъ тука учения извалилъ заключение, че геологически двета материка иматъ едно и сѫщо произхождение.

По нататъкъ. На материка били на-мѣрени остатки отъ гигантски пингвини, амонити, които спадали къмъ мѣловия периодъ, и растения отъ юрската формация. На често се срѣщали тамъ неголѣми пингвини, които съ ходенето си удивително напомняли човѣчески ходъ, и по мнѣнието на Норденшельдъ, съставляватъ прѣходната степенъ отъ рибитѣ къмъ птиците.

Разкопки въ Испания. Извѣстния нѣмски археологъ Шултенъ, професоръ по археология въ единъ отъ баварските университети, съобщава за резултатите на послѣднитѣ си разкопки въ Нуманция (Испания).

Нуманция — това е градътъ на старѣи иберийски кели въ Испания на рѣката Дуро. Въ 134 година до Рождество Христово тя била взета и разрушена отъ знаменития римски полководецъ Сцитона Млади, но развалините сѫ се запазили и до днесъ. На Шултенъ му се удали да намѣри остатки отъ три римски лагери, върху хълмътъ Кастилия, разположенъ на съверъ отъ градътъ.

Отъ тритѣ, най-добре е запазенъ, лагера, които се отнася къмъ врѣмето при обсадата на Нуманция отъ Сципиона, двата други лагера принадлежатъ, по мнѣнието на Шултенъ, на римския консулъ Марцилии и полководца Помпей, които сѫ обсаджали Нуманция: първия въ 152—151 г. г. втория въ 141—139 г. г. до Рождество Христово.

Хълмътъ, повидомому, прѣдставлявалъ главната квартира на Сципиона. Такъ сѫ намѣрени развалини отъ ог-

ромно квадратно здание, гдѣто, по всѣка вѣроятностъ, е прѣбивавъ самъ Сципионъ.

Разкопките на Шултенъ се продължавали дванадесетъ мѣсеки върху развалините на Нуманция, отъ тѣхъ три отишли за изчищване остатките отъ самия градъ, а деветъ за изслѣдане на обсадната работа и приспособленията на римляните.

Въ най-послѣдните дни на разкопките си Шултенъ се натъкналъ на щастлива находка. Шестъ километра отъ Нуманция, т. е. вънъ отъ района за дѣятелността на Сципиона, близо до селото Рениблазъ, той намѣрилъ останки отъ още единъ лагерь, който по всички признаки се отнася къмъ 153 година до Рождество Христово и принадлежалъ на римския консулъ Фулвий Нобилиусъ, първия римски полководецъ, който е обсаджалъ Нуманция.

Това място, както и лагера на Сципиона, съставляватъ страници отъ римска история, но отъ другъ характеръ; за това врѣме както лагера на Сципиона, така и самата Нуманция, свидѣтелствуващъ за блѣстящия периодъ на римското могъщество; послѣдното обаче откритие напомня една отъ позорните страници отъ историята на Римъ; тукъ консулъ Марцилии съ 20 хилядна войска е билъ окрѣженъ отъ жителите на Нуманция и е билъ длъженъ да сложи оръжие.

Шултенъ съ това място още не е завършилъ разкопките си и има намѣрение да ги продължи въ най-близко бѫдеще.

Н. Хр. Хасекиевъ - гр. Плевенъ.

Складъ

на

Земедѣлски, градинарски, пчеларски и млькарски машини, инструменти и съмени.

Главенъ прѣставителъ за цѣла България

на

REBENVEREDUNG

Apparat за прѣсаждане (ашладисване) на американски лози.

Патентованата Feitzelmayer машина за ашладисване (присаждане) на лозови прѣчки отъ разни дебелини, е най-новото изобрѣтение до сега по лозарството.

Цѣлътъ на тази машина е: да икономисва на лозарите и пипиниристите, врѣме, пари и трудъ.

Машината е така нагласена, щото се прѣкрѣпва на една маса и единъ обикновенъ работникъ въ едно най-късно врѣме навиква да работи лесно и бърже. Съ нея се изработва отъ 1500 до 2000 прѣчки на денъ.

Машината отрѣза и сжътврѣменно разцѣпва лозовата прѣчка (подложка) така сѫщо и калема (сортътъ, аштьтъ).

Машината се състои отъ два ножа: I-я ножъ, който отрѣза на подплесъ (полегато) при едно леко натискване на дръжката и II-я ножъ, който разцѣпва отрѣзаната прѣчка гладко и равно, слѣдъ отрѣзането става едноврѣменно и разцѣпването.

Така нагласени прѣчката и калема точно се съединяватъ една въ друга и присаждането става извѣрдено сполучливо.

Машината рѣжи въ три голѣмии: късно, срѣдно и дълго рѣзане, за които цѣлъ машината е снабдена съ единъ винтъ (регулаторъ) за нагласяването на горнитѣ три величини отрѣзки.

Тѣзи машини

сѫ отъ най-новия моделъ, които сѫ въ употребление въ всички дръжави лозарски училища въ Франция, Италия, Германия, Унгария, а така сѫщо и въ Бъл- (късно) (срѣдно) (дълго отрѣзане).

Машината се продава съ два резервни ножа: лѣвъ и дѣсенъ, петъ прожини и една белгия за точене на ножовете.

Намиратъ се за проданъ у единствения прѣставителъ за цѣла България,

Н. Хр. Хасекиевъ - Плевенъ.

Цѣна 80 лв. заедно съ опаков. франко всѣкоя гара въ Царството ни.

Изпращамъ всѣкиму специаленъ голѣмъ илюстрованъ каталогъ по общото земедѣлие безплатно

